

67 **มศว**
28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

จากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที 28 พฤษภาคม - 3 มิถุนายน พ.ศ.2559 หน้า 1,5-6 มูลค่าข่าว 591,266.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

มีกับนี่" ผู้สืบสกุลในอุ้งอย่างเห็นทางกาย

“สวยอะไรเบอร์นั้น” เป็นวลีที่เหมาะสมกับ “โม-จิรัชยา ศิริมงคล นาวิน” มากที่สุด

ถ้าไม่บอกว่าได้ตำแหน่ง “มิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์ส 2016” เกือบทุกคนคงคิดว่าเธอเป็นหญิงแท้ เพราะสวยเมีะ สวยเนียนไปทุกสัดส่วน ทั้งรูปร่าง หน้าตา และผิวพรรณ โดยเฉพาะเรียวกปากที่ได้รูปเป็นกระจับชวนหลงใหล แถมยังเอวบาง ร่าเริงน้อยจนชายแท้ๆ ต้องแพ้วทาง

ส่วน “หญิงแท้” นอกจากจะเสียหลัก อ้าปากค้าง และยอมยกธงขาวให้แล้ว บางคนถึงกับเอ่ยปากว่า “สวยขนาดนี้ที่ยอมยกมดลูกให้เลย”

ไม่เพียงแต่ชื่อของ “โม-จิรัชยา” จะถูกจารึกไว้ในทำเนียบสาวงามประเภทสองที่สวยที่สุดของปีนี้ “ไฟเตอร์-มิลลนาณิน แสนเทพ” รองชนะเลิศอันดับ 1 และ “อาลี-รณัญญา วัฒนาศิริวิโลกุล หรือ รองชนะเลิศ อันดับ 2 ยังสวยปังใน

แบบของตัวเองภายใต้คอนเซ็ปต์ “Life Spiration” เช่นกัน

กว่าบงจะลง “โม จิรัชยา”

ปฏิเสธไม่ได้ว่า ปีนี้ มงลงไม่ผิดหัวจริงๆ เพราะ “โม-จิรัชยา” ออรัแรง ตั้งแต่วันสมัคร กระทั่งวันเปิดตัวผู้เข้ารอบ 30 คนสุดท้าย ซึ่งเธอคือหนึ่งในผู้เข้าประกวดที่ยอดดีมาก ๆ เห็นได้จากยอดไลค์ ยอดแชร์ถล่มทลายในโลกออนไลน์ แต่ทำไม่ในปี 2014 เธอกลับพลาด และดูไม่เปรี๊ยะเหมือนครั้งนี้

“ไม่ว่าโมพร้อมแล้วนะ” เธอเอ่ยขึ้น “แต่จริงๆ โมพร้อมแค่คำพูด ซึ่งโมไม่ได้เตรียมตัวอย่างจริงจังเพื่อการประกวด ไม่ว่าจะการเดินทาง การแนะนำตัวเอง พอทางประกวดเปิดรับสมัครก็ไปยื่นใบสมัคร ซึ่งตอนนั้นคิดแต่ว่า ฉันสวยแล้ว

(ซ้ายไปขวา) ไพเตอร์-มิลลนาหิน รองชนะเลิศอันดับ 1, โม-จิรัชยา มิสทิฟฟานียูนิเวิร์ส 2016, อาลี-รณัฎฐา รองชนะเลิศอันดับ 1

ฉันทันแล้ว แต่จริงๆ แล้วไม่เลย

ไม่พร้อมทั้งบุคลิกท่าทาง การพูด รวมไปถึงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวด้วย เพราะการเป็นนางงาม นอกจากความสวยของใบหน้าแล้ว การเดินอย่างไรให้สวย พูด และคิดอย่างไรให้ดูฉลาดก็สำคัญค่ะ นอกจากนั้น เราไม่ได้มาประกวดคนเดียว การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ระหว่างการประกวด กรรมการจะดู และคอยให้คะแนนตลอด นี่คือนิสัยที่ต้องกลับไปพัฒนาตัวเองเพื่อให้พร้อมทั้งภายนอก และภายใน”

ดังนั้น การกลับมาในปีนี้ เธอจึงไม่ได้มาเล่นๆ ซึ่งนอกจากความเป๊ะปังของรูปร่างหน้าตาแล้ว ยังมีบุคลิกท่าทาง การเดินที่โดดเด่นและน่าจับตามอง แต่ทว่า “การพูด” กลับยังไม่เป็นที่น่าพอใจจนสร้างความหงุดหงิดให้แก่ “กรรมการ” ในรอบคัดเลือกผู้ผ่านเข้ารอบ 30 คนสุดท้าย

“ไม่เป็นคนพูดแล้วเหมือนเสียงอยู่ในลำคอค่ะ คนอื่นฟังก็จะรู้สึกว่าดัดเสียงหรือเปล่า ทำไม่ไม่พูดให้เป็นธรรมชาติ กรรมการก็เลยให้ไม่พูดให้ชัดๆ และน่าฟังขึ้น หนูก็พยายามที่พูดแล้วนะค่ะ เพราะเรื่องเสียงมันกำหนดไม่ได้ แต่ต้องยอมรับจริงๆ ว่า กรรมการปีนี้โหดมากฯ ค่ะ ซึ่งในปีนั้นเน้นความเป็นตัวเอง และธรรมชาติของใบหน้า บางคนรวมผมมาก็ต้องแก้ผม หรือบอกให้ลบเครื่องสำอางออกก็มีค่ะ” มิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์สปล่าสุดเล่าถึงความเข้มข้นในการคัดเลือกผู้เข้าประกวดเพื่อเฟ้นหาสาวประเภทสองที่สวยงาม และปังที่สุด

แม้ด้านการคัดเลือกจะโหด และหินขนาดไหน แต่ด้วยความนุ่มรับในทุกคำติชม และพร้อมน้อมกลับไปพัฒนาตัวเอง ทำให้เธอสามารถเอาชนะใจกรรมการจนคว้าตำแหน่ง “มิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์ส” คนที่ 19 ไปครองได้ตามคาด แถมยังกวาดอีก 3 รางวัล คือ ขวัญใจสื่อมวลชน ตามมาด้วยมิสซิลกี้ สกิน และรองอันดับ 1 มิสฟิต แอนด์ เฟิร์มในรอบชุดว่ายน้ำ ซึ่งเป็นรางวัลแรกในการประกวดของเธอ

กำเนิด “ด.ช.อัศวพล”

เป็นที่น่าสนใจไม่น้อย เมื่อได้ย้อนกลับไปยังสถานที่ที่สร้างเธอขึ้นมาอย่าง “ครอบครัว” โม่ บอกว่า “อัศวพล” คือชื่อจริงที่พ่อแม่ตั้งให้ ส่วน “โจ้” คือชื่อเล่นที่เปลี่ยนมาเป็น “โม่” เพราะอยากให้เข้ากับตัวเอง โดยคำว่า “โม่” มาจาก “โม่โตโจ้โจ้” ที่มีความเป็นโจ้ (ชื่อเดิม) ในชื่อนี้ ก่อนจะเผยต่อไปถึงความตั้งใจของพ่อแม่ที่แม่จะประสบปัญหา มีลูกยาก แต่ก็ยอมทำทุกวิถีทางเพื่อให้เธอเกิดมาเป็นลูกคนที่สอง และคนสุดท้ายของบ้าน

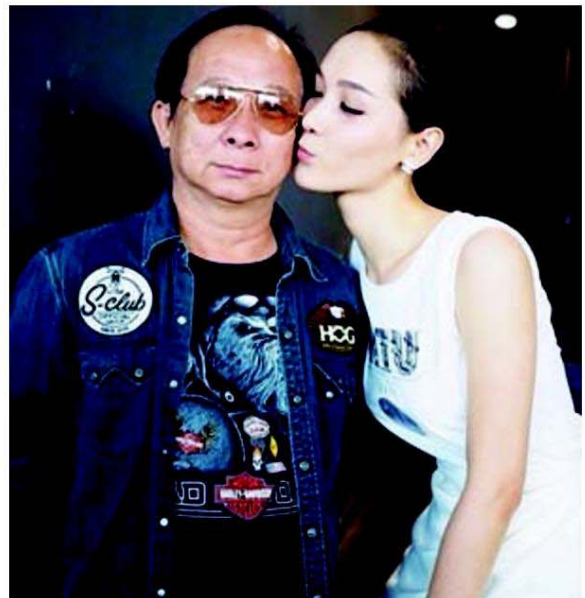
“โม่มีพี่ชาย 1 คนค่ะ พ่อถึงโม่ พ่อกับแม่บอกว่าตอนนั้นไม่มีโม่ ยากมาก ท่านเข้าไปปรึกษาหมอ และทำสารพัดวิธีเพื่อให้โม่เกิดมา แต่ก็ยังไม่ได้สักที หมอบอกว่า ถ้ายังไม่ติดจริงๆ ก็ต้องทำกิฟต์ (การนำไข่ และตัวอสุจิไปใส่ไว้ที่ท่อนำไข่พร้อมๆ กัน เพื่อให้เกิดการผสมกัน และเจริญเติบโตเป็นตัวอ่อน ก่อนจะไปฝังตัวที่โพรงมดลูกโดยธรรมชาติ) พ่อแม่ยอมทำขนาดนั้นเลย (เสียงสั่นเครือ) สุดท้าย ก็สามารถมีโม่ขึ้นมาโดยไม่ต้องทำกิฟต์ค่ะ”

แววตาที่ดูเศร้าๆ กลับมาเป็นประกายอีกครั้งเมื่อสัมผัสได้ถึงบางสิ่งที่ทวนกลับมา แต่กว่าจะเป็นโม่ในวันนี้ก็สร้างความกังวลให้แก่พ่อแม่เหมือนกัน

“พ่อคงรู้พฤติกรรมของโม่ตั้งแต่เด็กๆ แล้วค่ะ แต่เขาแค่อยากให้โม่อยู่ในลูในทาง หรือในกรอบที่เขาวางไว้ ซึ่งพ่อไม่อยากให้อยู่กับ

ด.ช.อัศวพล

น้องโม่กับคุณพ่อ

เพราะไม่อยากให้เมีเอาเวลาว่างไปอยู่กับเพื่อนๆ พอกลับถึงบ้านก็อาบน้ำ แต่งตัว กินข้าว เล่นคอมพิวเตอร์แล้วก็เข้านอนคะ ชีวิตตอนนั้นก็มียู่เท่านั้นจริงๆ ค่ะ” เธอเล่าถึงกิจวัตรประจำวันในช่วง ม.ปลาย

เพื่อนที่กระตือรือร้น เพราะกลัวจะเสียความเรียบร้อย อย่างตอนเข้าม.1 ไม่ติดเพื่อนมาก แอบซื้อเสื้อผ้าผู้หญิงเพื่อจะไปสวนสนุกตรีมเวิลด์กับเพื่อน พอทางโรงเรียนจับได้ก็ให้ความสนใจกับเมีเเป็นพิเศษ ส่วนพ่อก็เริ่มจับเมีไปเรียนเทนนิส เนื่องจากเมีไม่อยากให้เมีเวลาว่างไปเที่ยวกับเพื่อน

สิ่งที่ทำให้เมีเสียน้ำตาก็คือ พ่อยื่นคำขาดว่า ถ้ายังทำตัวแบบนี้ อีก จะให้ย้ายโรงเรียนไปอยู่โรงเรียนประจำ พ่อได้เมีแบบนั้น เมีร้องไห้เลยคะ คิดถึงเพื่อนๆ ที่เพิ่งรู้จักกันได้ไม่นาน ด้วยความที่เมีอยากย้ายโรงเรียน เมียอมทำตามพ่อทุกอย่าง ไปเรียนเทนนิส ไปเรียนว่ายน้ำ

หลังจากผ่านไปสักเดือน สองเดือน โอ้ย! แต่ร้อนเมี เหนื่อยก็เหนื่อย เมีเทนนิสก็หนัก แต่ตอนนั้นเมีไปก็เมีมีประโยชน์อะไรคะ ส่วนวันไหนถ้าเมีเมีเรียนเทนนิสพ่อจะมารับที่โรงเรียนตามเวลาเมีคะ

อิสรภาพในรั้ว “มทฯ” ลัย

ด้วยการถูกปลุกฝังให้อยู่ใน “กรอบความดีงาม” ทำให้เธอสามารถเข้าเรียนในรั้ว มศว ประสานมิตร และได้เรียนในคณะที่ตั้งใจไว้เมีอย่าง “ศิลปกรรมศาสตร์” สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ เมีออกแบบแฟชั่น และความเป็นนักศึกษานเมีเองที่เป็นจุดเริ่มต้นให้เธอได้แต่งหญิงเต็มตัว

“พอขึ้นปีหนึ่ง เมีต้องไปอยู่ มศว องครักษ์ ด้วยความไกลบ้าน เมีก็เลยได้เมีโอกาสแต่งหญิงเต็มตัว พอกลับมาเรียนที่ มศว ประสานมิตร เมีตัดสินใจคุยกับพ่อเมีว่า จะแต่งหญิงเรียน ท่านก็ให้เมี ให้กันง่าย ๆ โดยเมีได้ว่าอะไรเมีเลย พ่อบอกว่าเห็นพฤติกรรมเมีมาตั้งแต่แรกแล้ว ตอนนั้นเมีก็ถามทั้งพ่อและเมีว่า ทำไมในช่ว ม.ปลายต้องเปลี่ยนพฤติกรรมเมีขนาดนั้น พ่อก็บอกว่า อยากให้อยู่ในลูเมีในทาง อยากใหเมีเป็นเด็กเรียบร้อย

นับเป็นการเปิดใจครั้งแรกกับครอบครัวถึงสิ่งที่โมเป็น ซึ่งพอย้อนกลับไป มันเป็นภาพที่ประทับใจมากค่ะ เพราะได้คุย ได้ทำอะไรตามใจเรา โดยไม่ต้องโกหกพ่อแม่ หรือแอบทำ พอได้คุยเปิดใจ และทำอนุญาตให้แต่งหญิง วันรุ่งขึ้นแม่ซื้อเพิร์สบาร์มาให้ใส่เลยคะ (ยิ้มปลื้ม) ตอนนั้นรู้สึกเป็นหนึ่ง (ผู้หญิง) มากเลย แสบมาก (ลากเสียงยาว) ความรู้สึกเหมือนลูกผู้หญิงที่พอเริ่มมีหน้าอกแล้วแม่ก็ซื้อชุดชั้นในมาให้ใส่

หลังจากนั้นโมก็ซื้อมาใส่เอง แล้วก็ขอแม่ทำหน้าอกคะ ซึ่งแม่ออกเงินให้หมดเลย (ยิ้ม) แปลงเพศ 120,000 พอก็ออกให้หมดเลย มันเป็นชีวิตที่มีความสุขมากๆ โมกลับบ้านแล้วไม่เป็นทุกข์ พอกับแม่ก็ไม่เป็นทุกข์ เพราะเราเข้าใจกันแล้ว ยอมรับกันได้แล้ว เมื่อก่อนนี้ต้องหลบหน้าก่อนเข้าบ้าน

ตอนนั้นบอกตรงๆ ว่า รู้สึกเหนื่อย และน้อยใจมากคะ แต่วันนี้กลับบ้านแบบสบายใจ ไม่ต้องหลบหน้า หรือทำอะไรหลบๆ ซ่อนๆ นับเป็นชีวิตที่มีความสุขที่สุดแล้วคะ” พูดจบก็ยิ้มแก้มปริเผยให้เห็นแววตาที่สดใสเป็นประกายบ่งบอกว่าชีวิตเธอคนนี้มีความสุขจริงๆ

หนูไปใช้ “ลูกคุณหนู”

ดูสวย และแพงขนาดนี้ หลายคนมองว่า “โม” ต้องลูกคุณหนูซัวร์ ทั้งหน้าตา ผิวพรรณ รวมไปถึงเสื้อผ้าแบรนด์เนมที่เธอมักจะชอบเลือกใส่ พอได้มีโอกาสเจอกับเจ้าตัวก็เลยถามซัดๆ ถึงประเด็นนี้ “หนูไม่ใช่ลูกคุณหนูคะ” เธอตอบด้วยท่าทีแห่งความนอบน้อมสุภาพ และถ่อมตน “เพราะลูกคุณหนูในความคิดของโม อาจจะต้องมีคนใช้ ใส่แต่แบรนด์เนมทั้งตัว หรือมีรถหรูๆ ขับ และที่สำคัญคือ มีบ้านหลังใหญ่โต แต่สำหรับตัวโม พอกิน พอใช้ พอมีคะ ส่วนลูกที่ออกมาดูแพง โมเลือกให้เป็นแบบนั้นมากกว่า เพราะด้วยการทำงานที่เกี่ยวกับแฟชั่น และต้องเจอผู้คนหลายกลุ่ม โมจึงให้ความสำคัญกับการแต่งตัวมาก โดยเฉพาะการเลือกเสื้อผ้าที่เราพอจะมีความรู้อยู่บ้างว่า เสื้อผ้าแบรนด์เนมต่างจากเสื้อผ้าทั่วไปอย่างไร

เสื้อผ้า 10,000 บาทกับเสื้อผ้า 1,000 บาท มันมีความต่างอยู่แล้วคะ ทั้งเนื้อผ้า ดีไซน์ ความลงตัว และพอดีกับรูปร่าง ถ้ามว่าคุ่มค่าหรือไม่หากต้องจ่ายเงินซื้อเสื้อผ้าในราคา 10,000 บาท ตัวโมคิดว่าคุ่มนะ เพราะซื้อป็นี่ใส่ได้นานหลายปี ส่วนเสื้อผ้าทั่วไป โมก็ซื้อสลับกันไปคะ แต่การเลือกใส่จะอยู่ที่โอกาสมากกว่า”

ปัจจุบันสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีด้านแฟชั่น และประกอบอาชีพดีไซน์เนอร์แบรนด์ดังที่มีดีกรีเป็นถึงมิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์ส ปี 2016

“พอจะเตือนโมตลอด ตั้งแต่ตอนโมเริ่มมีชื่อเสียง และมีกระแสในการประกวดมิสทิฟฟานี พอกิจจะเตือนว่า มีคนรู้จักมากขึ้นแล้วนะ ทำอะไรให้ระวัง มือไม้อ่อนเข้าไว้ พูด ‘สวัสดิ์คะ’ กับ ‘ขอบคุณคะ’ ให้ติดปาก ส่วนวันที่ไม่ได้รับตำแหน่ง พอไม่ค่อยชมโมเท่าไร เช่น เก่งมาก ทำได้ดีมาก แต่จะเน้นย้ำให้วางตัวดีๆ ระวังการพูด การกระทำให้มากที่สุด เพราะสังคมกำลังให้ความสนใจ และจับจ้องมาที่ตัวเรา” เธอพูดถึงคำสอนของคุณพ่อ

“สเปก” ไม่สำคัญเสมอไป

หลายคนอาจจะจำเธอได้จาก ผู้สมัครในสงครามนางงาม 2 และ I can See Your Voice รวมไปถึงรายการ Take Me Out Thailand ที่ทำเอาสาวๆ นำตาลลอกกันเป็นแถว เมื่อวิเจทหนุ่มหน้าตาดีซีเล่น “สอง-นพเก้า โทเจอร์นิกจ” ตัดสินใจปิดไฟใส่ “หญิงแท้” และเลือก “สาวสอง” อย่าง “โม”

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับ “วิเจสอง” โมบอกว่า “ห่างๆ กันไปคะ” ก่อนจะเผยถึงสถานะหัวใจตอนนี้ว่า “ก็เรื่อยๆ ค่ะ มีคนคุยบ้าง แม่สเปกจะต้องสูง หล่อ นายแบบ แต่สุดท้ายแล้วสเปกก็ไม่สำคัญเท่ากับการคุยกันแล้วเข้ากันได้หรือเปล่า ถ้าคุยกันแล้วสปาร์กมันก็เป็นอะไรที่สุขใจมากกว่าสเปกคะ”

5 กุศลับชีวิต “มิสโม”

ชีวิตหลังได้รับมงกุฎ จาก “โม” ที่เพื่อนๆ เรียกกัน ตอนนี้มีคำว่า “มิส” นำหน้าไปแล้ว และนี่คือ 5 เรื่องราวความเป็นที่สูงสุดในชีวิต “โม” ซึ่งจะทำให้รู้จัก และเห็นแง่มุมชีวิตของเธอกันได้ดียิ่งขึ้น ส่วน 5 เรื่องความเป็น “ที่สุด” จะมီးอะไรบ้างนั้น อยู่ในบรรทัดด้านล่างนี้

● ภูมิใจที่สุด

“คือตอนที่โมเริ่มทำงานหาเงินเองโดยไม่ต้องรบกวนเงินพอกับแม่คะ มันเป็นเรื่องที่ภูมิใจสุดๆ แล้ว หลังเรียนจบ โมก็ได้งานเป็นดีไซน์เนอร์ประจำให้กับเสื้อผ้าแบรนด์ครีโอดิลล์ (Crocodile) ตอนนั้นคุยกับเจ้าของขอพักช่วงไปก่อน ส่วนเงินก้อนแรกที่ได้มา นอกจากเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันแล้ว โมจะให้แม่ทุกเดือน

แม้ว่าเงินที่ให้จะน้อย อยู่น้อยๆ โมก็ยินดีที่จะให้ วันไหนมีงานเดินแบบ หรืองานโฆษณา ก็จะให้เยอะหน่อย ครั้งหนึ่งโมเคยได้เงินจากงานโฆษณา 20,000 บาท โมก็แบ่งให้แม่ไปเลย 10,000 บาท บางทีแม่ก็ปฏิเสธ บอกเก็บไว้เถอะ แต่โมก็บอกท่านว่า เก็บไว้เถอะ嘛 จากนั้นก็แซวกันเล่นๆ ว่า ให้嘛 10,000 บาท หนูได้กลับมา 100,000 บาทแน่นอน” พูดจบก็หัวเราะยาว ก่อนจะเสริมขึ้นมาว่า “พระในบ้านคือสิ่งที่ลูกๆ ต้องกราบไหว้ค่ะ เวลาโมจะไปไหน แคลสงานหรือไปประกวด โมก็ให้ท่านอวยพร เป่ากะโหลกเพื่อความเป็ลสิริมงคล”

● ซ้ำที่สุด

เธอก็มั่นหน้าคิด ก่อนจะเงย และเอ่ยขึ้นมาด้วยสีหน้าหนึ่งๆ “เคยมีเรื่องกับเพื่อนผู้ชายค่ะ” แม้จะเป็นความทรงจำเก่าๆ ที่ไม่น่าประทับใจเท่าไร แต่เธอก็จำมันได้ไม่ลืม

“โมเป็นคนโกรธง่ายหายเร็ว แต่ถ้าโกรธ และเกลียดใคร คือคนนั้นต้องช่วยมากๆ และเพื่อนผู้ชายที่โมกำลังพูดถึงก็คือคนที่ไม่ชอบนิสัยเธอมากๆ โมไม่ชอบเขาตั้งแต่ ม.4 ยัน ม.6 เพราะชอบยุ่งเรื่องชาวบ้าน ชอบเผือกเรื่องของเธออย่างตอนนั้นโมนั่งหยอกล้อกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งอยู่ และแซวเล่นๆ ว่า มาขอหอมแก้มหน่อยนะ

เพื่อนคนนั้นก็หันมาแล้วตะโกนใส่โมกับเพื่อนผู้ชายที่กำลังหยอกล้อกันอยู่ว่า เฮ้ยๆๆ! (ทำน้ำเสียงผู้ชาย) เอาแล้วๆ ตูดมันเอาอีกแล้ว พอได้ยินดังนั้น โมก็จะหันไปบอกด้วยสีหน้าหนึ่งๆ เลยว่า ‘เสือก’ คือโมไม่ได้ปากร้ายนะคะ แต่เขาทำให้โมปากร้าย ซึ่งจริงๆ ถ้าเห็นซี่ ไม่จำเป็นต้อไปเซี่ยมัน แต่โมดันไปเซี่ยมันให้มันกลืนเอง มันก็เลยลูลามบานปลาย

จากการตอบโต้ด้วยคำว่า 'เลือก' ในครั้งนั้น นำไปสู่เรื่องราวทะเลาะกันครั้งใหญ่ ตอนนั้นโมเล่นเกมกับเพื่อนผู้ชายในห้อง เพื่อนก็ถามว่า ทำไมไม่ชอบเพื่อนคนนั้น โมก็บอกว่า มันชอบยุ่งเรื่องชาวบ้าน กระทั่งเรื่องไปถึงเพื่อนคนนั้น วันหนึ่งเขาก็เดินมาถามว่า เมื่อวานแฉิ่งพูดอะไร ตอนนั้นหนูก็งง จำไม่ได้ หลังจากต่างๆ กันเสร็จ เขาก็ผลัดไม่ไปโดนประตูตู้ไม้ที่อยู่ด้านหลังจนทัก ในใจตอนนั้นคือ หนูต้องสู้ จึงลุกขึ้นไปตอย แต่ตอยไม่เป็น ใช้เล็บยาวๆ นี่แหละชวนรำวๆ ไปที่หน้าเขา

สุดท้ายเพื่อนก็จับแยก ส่วนหนูก็ร้องไห้หนักมาก ที่ร้องไม่ได้เจ็บอะไรนะคะ แต่มันโมโหที่ตอยไม่เป็น รู้เขาไม่ได้ หลังจากจบม.ปลายก็ไม่ได้เจอกันอีกเลย ต่างคนต่างแยกย้ายกันไปเรียนคะ นับเป็นเรื่องที่ซำๆ ปนกล้า แต่ก็แอบมีความน่าสงสารตัวเองอยู่เหมือนกัน เพราะถูกเล็บตัวเองชวนหน้าจนเลือดไหล" พูดจบก็ทำหน้าเศร้าๆ ให้กับเรื่องราวในอดีต

● เสร้าที่สุด

"เป็นช่วงที่ครอบครัวรับในตัวเราไม่ได้คะ ตอนนั้นแสร้ามาก เสร้าปนๆ กับอารมณ์แข็งๆ เท่อ! อีกละ แล้วก็มีการถามผิดขึ้นมาว่า ทำไม ทำไม ทำอะไร อีกแล้วหรือ ทำไมต้องตีกรอบให้เราตลอด ทำไมไม่เข้าใจเรา และให้เราลองออกจากรอบมาวาดกรอบใหม่ที่ไม่ใช่สี่เหลี่ยม ขอเป็นสามเหลี่ยม หรือวงกลมได้มัย ส่วนอีกเรื่องเศร้าสุดๆ ก็ตอนที่คุณยายเสียชีวิต คุณยายเลี้ยงโมมาตั้งแต่เด็ก แล้วโมก็ติดท่านจนกลายเป็นหลานรัก ถ้าคุณยายอยู่ก็คงได้เห็นโมในวันนี้ วันที่โมเปลี่ยนไปเยอะมาก แต่ที่เสียใจคือ โมยังไม่ได้ออบแทนอะไรให้ท่านเลย"

● **รู้สึกผิดที่สุด**

“เรื่องที่ไม่เป็นเด็กคือ และเอาแต่ใจค่ะ โมเอาแต่ใจมาก (ลากเสียงยาว) ตอนนั้นคงสร้างความหนักใจให้แก่ครอบครัวอย่างมากเลยทีเดียว โมเคยใช้คำพูดไม่ดีกับคุณยายด้วย ตอนนั้นจำได้เลยว่าอยู่ป.1 เพราะได้ยื่นคำดำทอกจากบ้านฝั่งตรงข้ามที่ชอบต่อว่าลูก และหลานของตัวเอง แม่เล่าให้ฟังว่า โมตื่นมาก็จะมานั่งเกาะประตูหน้าบ้านฟังเขาดำทุกวัน เช่น ไอ้บ้า โมจะพูดตามว่า ไอ้บ้า

พอค่อยๆ โตขึ้น มันทำให้ไม่รู้ว่าการพูด การกระทำไม่ดีของผู้ใหญ่มันทำให้เด็กเลียนแบบได้จริงๆ นะ อย่างโมไม่ได้เป็นเด็กร้ายกาจอะไร แต่ฟังเขาดำทุกวันมันก็เลยซึมซับแล้วเอาไปพูด โดยเฉพาะกับคุณยายที่โมรู้สึกผิดมาก และถ้าย้อนกลับไปได้โมจะไม่พูดแบบนั้นกับท่าน”

● **โกรธที่สุด**

“คงจะเป็นเรื่องผับที่บางแห่งไม่ยอมให้สาวประเภทสองเข้าไปค่ะ ตอนนั้นโมโกรธนะ ตรวจบัตรแล้วไม่ให้เข้า ซึ่งโมมองหน้าพนักงานตรวจบัตร และพูดขึ้นทันทีว่า พี่คะ หนูอยู่ในระดับไหนโปรดเช็คด้วย หนูไม่ใช่คนที่มาขอที่พัก หนูเป็นลูกค้านะ ที่ต้องดูแลหนูสิ ตอนนั้นโมพูดแบบนี้เลยคะ เพราะโมมั่นใจในการกระทำ และการแต่งตัวของโม เราไม่ได้เข้าไปทำให้ร้านเขาเสื่อมเสียแน่นอน หลังจากนั้นก็มีโอกาสได้คุยกับเจ้าของผับ ซึ่งส่วนตัวรู้สึกกันอยู่แล้ว โมก็บอกไปเลยว่า ทำแบบนี้ไม่ได้ มันเป็นการเหยียดเพศอย่างรุนแรง”

Q&A กับมิสทิฟฟานี 2016

สุดท้ายนี้ การพูดคุยกับ “โม-จิรัชยา” นอกจากการนั่งคุยเป็นการส่วนตัวแล้ว ยังได้เปิดโอกาสให้แฟนเพจ MRGonline Live ได้มีส่วนร่วมในการฝากคำถามเข้ามา ผ่านหัวข้อที่ว่า ถ้าคุณได้มีโอกาสนั่งคุยเป็นการส่วนตัวกับ “โม-จิรัชยา” มิสทิฟฟานี ยูนิเวิร์ส ปี 2016 คุณอยากถาม หรือรู้อะไรเกี่ยวกับเธอ

● **อยากถามว่า สังคม และคนรอบข้างยอมรับเพศสภาพแค่ไหน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์**

“ถ้าสังคมรอบข้างของโม ไม่มีปัญหาเลยคะ เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ที่เขารับในตัวโมได้ ทั้งคนในครอบครัว กลุ่มเพื่อน และการทำงาน แต่สำหรับสังคมที่โมรู้จักโม ตรงนี้โมก็ไม่มั่นใจคะ ส่วนใหญ่ที่เจอจะมีการตกใจในด้านดีคะ อย่างครั้งหนึ่งไปสั่งอาหาร พนักงานก็ตกใจเสียงที่มันขัดแย้งกับรูปร่างหน้าตาของเรา แต่ถ้าตอนเด็กๆ ที่ยังไม่เป็นผู้หญิงเต็มตัวก็จะถูกมองด้วยสายตาเหยียดหยามนิดนึงคะ บ้างก็มองว่าเป็นตัวตลกของสังคม ทำให้โมเข้าใจน้องๆ ที่ผมยังไม่ยาวแต่ลุกขึ้นมาแต่งหญิง เพราะมักจะโดนมองในลักษณะเดียวกัน”

● **หมอดคนไหนทำหน้าที่ให้คุณ เพราะสวย และหวานมาก**

“ขอบคุณสำหรับคำชมคะ แต่เรื่องหมอดคนไหนนั้น โมขออนุญาตไม่พูดนะคะ (ยิ้ม)”

● **หากคุณมีโอกาสทำเพื่อโลกใบนี้คุณจะทำอะไร เพื่อใคร และอย่างไร**

“ถ้าโมทำได้ อย่างแรกต้องช่วยคนไทยก่อน โมจะเสกฝนลงมา หรือไม่ก็ทำแฟนเทียมเยอะๆ เพื่อไปไม่เมืองไทยไม่แห้งแล้งคะ”

ปล. ขอขอบคุณคำถามที่ฝากคำถามเข้ามา แม้ใจจริงอยากจะยกมาถามทุกคำถาม แต่บางคำถามได้สอดแทรกอยู่ในบทสัมภาษณ์ถาม-ตอบในข้างต้นแล้ว.

เรื่อง : ปิยนันท์ ยุนทอง

ภาพ : ธวัชย์ พนังนันท์

ขอบคุณภาพจากเฟซบุ๊ก Miss Tiffani's Unnivers, jiratchaya sirimongkolnawin และอินสตาแกรม @mojiratchaya_official